

[Madsen-Mygdal.]

truffet internationalt i de senere Aar, og som bliver omtalt som saa mægtig store Fremskridt, at ved Fortolkninger formindskes deres Betydning og reduceres til næsten ingenting.

I sin Slutningsbemærkning løftede den højtærede Finansminister advarende Pegefingeren og sagde til mig: pas nu paa, at I ikke ved jeres Udtalelser anretter Skade udenrigspolitisk. Ja, jeg ønsker ikke at anrette Skade udenrigspolitisk; jeg ønsker blot for den højtærede Regering, jeg udtaler det Haab for den højtærede Regering, at de Forslag, som vel nok om lidt bliver vedtaget her, ikke maa medføre et Ansvar for Regeringen og de Partier, der stemmer for dem, som maaske kan blive tungt nok at bære.

Jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg skal slutte med at sige, at hvis Flertallets og Regeringens Forslag efter vor Opfattelse i det hele og store var et sagligt velbegrunder Forslag, hvis det efter vor Mening pegede i den rigtige Retning, vilde vi, bortset fra, at det er andre, der har udarbejdet det, stemme for det, men da det tilbyder en Hjælp til Landbruget, som ingen virkelig Hjælp er i Øjeblikket, og samtidig hele den skattemæssige Uret, som Landbruget er underkastet, fortsat opretholdes, og da det indfører en Form for Arbejdsløshedsunderstøttelse, der saa langt fra at modvirke Arbejdsløsheden kun vil bidrage til at forøge den, og da endelig Forslaget paalægger hele Befolkningen nye Skatter i en Tid; da det netop er Skattelettelse, der tiltrænges, saa maa vi følge vor Overbevisning og gaa imod Forslaget. Derfor anbefaler jeg endnu en Gang at stemme imod Flertallets Ændringsforslag og stemme for de af Mindretallet stillede Underændringsforslag.

Fibiger: Det er blevet refereret for mig — jeg var et Øjeblik ude af Salen —, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal skal have udtalt, at jeg var fremkommet med en urigtig Fremstilling ved min Henvendelse til ham angaaende Krisefondsforlaget. I den Anledning skal jeg kun udtale, at jeg fastholder, hvad jeg har sagt; ellers havde jeg ikke sagt det.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at man ved disse Forslags Vedtagelse indførte en ny Form for Understøttelse. Jeg gør opmærksom paa, at den Form, som indføres her for Udbetaling af Krisehjælp til arbejdsløse,

har bestaaet i adskillige Aar. Men selv om det var en ny Form, er det noget nyt at indføre Krisehjælp til Landbruget, og de arbejdsløse maa vel have lige saa meget Krav paa at blive hjulpet i en Krisesituation som Landbruget. Og Paastanden om, at det vil forøge Arbejdsløsheden, er en Paastand, intet andet.

Madsen-Mygdal: Hvis man gennem offentlige Foranstaltninger lægger Hindringer i Vejen for en naturlig Tilpasning mellem Arbejdsomkostningerne og Befolkningens Evne til at betale disse Omkostninger, saa skaber man Arbejdsløshed, og man forøger Arbejdsløsheden.

Naar det ærede Medlem Hr. Fibiger fastholder sine Udtalelser, ja, saa kan jeg ikke gøre noget derved, men jeg fastholder, at det er positivt usandt, at jeg nogen Sinde har afvist Forhandling med det konservative Folkeparti, og det er jo saa afgjort bevist derigennem, at der foreligger endnu i dette Øjeblik den Aftale — men nu har jeg altsaa ogsaa ment, at den maa være hævet —, at vi fra begge Sider skulde møde med Repræsentanter for at føre Forhandling. Hvorledes kan man paastaa, at jeg har afvist Forhandling, naar det netop er en Aftale, at Forhandlinger skulde føres?

Johannes Hansen: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Fibigers Udtalelse om, at Venstre skulde have afvist en Forhandling om det Ændringsforslag, som fra konservativ Side blev fremsat i Udvalget, vil jeg dog gerne have Lov at sige, at da det ærede Medlem havde fremsat sit Forslag, og det var blevet afvist af den højtærede Landbrugsminister, udtalte Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at vi jo kunde tale om dette Forslag, at vi sympatiserede med det, fordi det dog bød paa Laan i Stedet for paa Tilskud, og om Pengene skulde tages af en særlig Krisefond eller af en anden Fond, var jo i og for sig underordnet; men det ærede Medlem udtalte, at vi var betænkelige ved den Kommunegaranti, som forlangtes, idet Kommunernes Stilling Landet over var vidt forskellig, og at der særlig i Sønderjylland var meget stor Forskel paa de forskellige Kommuners økonomiske Tilstand. Der var enkelte Kommuner, der var saa fattige, at det vilde være umuligt for dem at paatage sig en saadan Garanti. Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte derefter, at efter denne Udtalelse fra Venstres Ordfører var der dog Mulighed til Stede for, at en Forhandling kunde finde Sted, og at der ogsaa var en Mulighed til Stede for, at